

Předběžná otázka

Brání právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států přiznané občanu Unie na základě článků 20 a 21 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, podle níž může být německým státním příslušníkům s trvalým bydlištěm mimo Spolkovou republiku Německo přiznána podpora při studiu na vzdělávacím zařízení nacházejícím se v členském státě Evropské unie pouze tehdy, když se dané vzdělávací zařízení nachází buď ve státě trvalého bydliště nebo ve státě, který s tímto státem sousedí, a když je tato podpora navíc odůvodněna zvláštními okolnostmi konkrétního případu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 4. června 2012 — A. Adil v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Věc C-278/12)

(2012/C 287/30)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: A. Adil

Další účastník řízení: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Předběžné otázky

- 1) Je nutno článek 21 Schengenského hraničního kodexu ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání výkonu takové vnitrostátní pravomoci, jako je pravomoc přiznaná článkem 50 Vreemdelingenwet 2000 (cizinecký zákon z roku 2000) a blíže upravená v článku 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000 (nařízení o cizincích z roku 2000), která umožňuje provádět na území za vnitrostátními hranicemi kontroly osob za účelem ověřit, zda jsou splněny podmínky legálního pobytu platné v daném členském státě?
- 2) a) Brání článek 21 Schengenského hraničního kodexu vnitrostátním kontrolám, jako jsou kontroly uvedené v článku 50 Vreemdelingenwet 2000 (cizinecký zákon z roku 2000), které jsou podle čl. 4. 17a odst. 2 Vreemdelingenbesluit 2000 (nařízení o cizincích z roku 2000) prováděny na základě obecných informací a empirických údajů o nelegálním pobytu osob na místě, kde má být kontrola provedena, nebo musí při provádění takovýchto kontrol existovat konkrétní skutečnosti nasvědčující tomu, že osoba, jež má být kontrolována, pobývá v příslušném členském státě neoprávněně?
- b) Brání článek 21 Schengenského hraničního kodexu takovéto kontrole, pokud je prováděna za účelem získání obecných informací a empirických údajů o nelegálním pobytu ve smyslu písmene a) a provádí-li se v omezeném rozsahu?

- 3) Je nutno článek 21 Schengenského hraničního kodexu vykládat v tom smyslu, že omezením kontrolní pravomoci ustanovením zákona, jako je čl. 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000, je dostatečně zaručeno, že kontrola ve skutečnosti nemůže mít účinek rovnocenný hraniční kontrole, který je podle článku 21 Schengenského hraničního kodexu zakázán?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 20. června 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte v. Ibero Tours GmbH

(Věc C-300/12)

(2012/C 287/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Žalovaná: Ibero Tours GmbH

Předběžné otázky

- 1) Dochází podle zásad uvedených v rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 24. října 1996, C 317/94, Elida Gibbs (Recueil, s. I 5339), ke snížení základu daně v rámci distribučního řetězce i tehdy, pokud zprostředkovatel (zde: cestovní kancelář) poskytne příjemci plnění (zde: klient cestovní kanceláře), které mu zprostředkovatel zprostředkoval, (zde: plnění organizátora turistických zájezdů poskytnutá zákazníkovi cestovní kanceláře) část ceny za zprostředkované plnění?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je třeba použít zásady uvedené v rozsudku Soudního dvora Evropské unie uvedené ve věci Elida Gibbs, Recueil, s. I 5339 i tehdy, pokud zvláštnímu režimu podle článku 26 šesté směrnice ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, 77/388/EHS ⁽¹⁾, podléhá pouze zprostředkované plnění organizátora turistických zájezdů, nikoli však rovněž zprostředkovatelské plnění cestovní kanceláře?